

ת"פ 13985/08/19 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 13985-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אורית מנצ'יקובסקי

נגד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עידן שני

גזר דין

הרשעת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1978, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של **פציעה כשהעברין מזויין**, בניגוד לסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי הכרעת הדין, בעת הרלוונטית הנאשם היה מצוי בהליכי גירושין מבתו של המתלון. ביום 24.11.18 בעת שצעד המתלון בדרכו לתפילת שבת בבית הכנסת בכפר-סבא, הגיע הנאשם למקום ונעמד מאחוריו כשהוא אוחז אבן בידו שעה שהמתלון אינו מבחין בו, והכה בו בפתאומיות באמצעות האבן במכה חזקה בראשו. המתלון הסתובב לאחור והבחין בנאשם שהמשיך לחבוט בראשו בחוזקה באמצעות האבן, כ-7 מכות נוספות, בעוד המתלון מרים ידו ומנסה להגן על ראשו. לאחר שהמתלון החל לצעוק לעזרה, כשדם ניגר מראשו ופניו התמלאו בדם, נמלט הנאשם מהמקום והחל ללכת במהרה לעבר בית הכנסת "עץ חיים" בכפר-סבא כדי ליטול חלק בתפילת המנחה בבית הכנסת. כתוצאה ממעשיו נפצע המתלון ונגרמו לו חתכים על פני הגולגולת, המטומה בכף היד, חתכים בפנים, חתך בתנוך שמאל שהודבק וחתך בעומק 3 ס"מ באוזן ימין שנוזק לתפירה. בכתב האישום נטען שהמתלון אף סבל מפגיעה נפשית שהתבטאה במצב רוח ירוד וחרדתי, סיוטי לילה, תגובות פיזיולוגיות חמורות, הפרעות שינה קשות, קושי לתפקד במקום עבודתו והוא נזקק לטיפול תרופתי.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה שהנאשם נעדר עבר פלילי, תקף את המתלון, חמיו לשעבר, אדם מבוגר כבן 63, בצהרי יום שבת בעודו צועד בדרכו לבית הכנסת, נטל אבן והטיח אותה בראשו של המתלון מספר פעמים וגרם לו לחבלות. נטען שמדובר באירוע חמור ואכזרי, כשישנן נסיבות לחומרא למכביר: עסקין בתקיפה שתוכננה היטב, על רקע סכסוך בין הצדדים, שעה שהנאשם התארח בבית אמו הגרה בסמוך למתלון, התקיפה בוצעה לאור יום לעיני כל, במהלך התקיפה אחז הנאשם את האבן באמצעות שרוולו על מנת שלא להשאיר טביעות אצבעות, כפי שהעיד המתלון, ונמלט מהמקום כשהוא אוחז באבן והיא לא נמצאה בזירה. בנוסף, התקיפה בוצעה באכזריות רבה, תוך הפתעת המתלון מאחור והכאתו ללא רחם כ-7 פעמים בראשו, ואלמלא זעק המתלון לעזרה והזעיק עוברת אורח, האירוע יכול היה להסתיים באופן טרגי. התובעת הפנתה לעדות המתלון שתיאר את התקיפה כאילו ארכה "נצח", הפנתה לכמויות הדם שנמצאו בזירה כפי שעלה מהתמונות והמסמכים הרפואיים (ת/2-4; ת/26) המלמדים על חומרת הפציעה שכללה חבלה בראש, חתכים על פני הגולגולת, פציעות בכף היד, חתכים בפנים, חתך בעומק 3 ס"מ באוזן אשר הצריך תפירה, לצד פגיעה נפשית שתיאר המתלון, אשר בעקבותיה הוא נזקק לטיפול תרופתי. בנסיבות אלה נטען כי הנאשם פעל באופן פוגעני, נעדר גבולות וחסר חמלה, כשלאחר התקיפה הקשה, אף ברח מהמקום ומסר גרסה שקרית המכחישה את מעורבותו. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי מדיניות הענישה מחמירה כשמדובר בעבירות אלימות בכלל ובאלימות חמורה תוך שימוש בחפץ חד כדי לפצוע. נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשים, כשהגם שזכותו של הנאשם לנהל הוכחות, הרי הוא לא לקח מעולם אחריות ולא הביע צער או חמלה כלפי המתלון.

לאור האמור, התבקש בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם באמצע השליש התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי ראוי למתלון.

4. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע שארע לפני כשלוש שנים, כשלפני האירוע ולאחריו אין לנאשם כל הסתככות עם החוק. הגם שהנאשם אינו נוטל אחריות ובחר לנהל הוכחות, הרי שמלאכת גזירת דין היא אינדיבידואלית ויש לתת את הדעת לכך שמדובר באירוע רגעי וחד פעמי בחייו, כאשר הנאשם שיתף פעולה עם המשטרה בחקירה, שוחרר מיד ולא שהה במעצר ומאז הכרעת הדין ועד היום הוא חי בפחד של ממש מסכנת מאסר המרחפת מעל ראשו.

נטען שבסיכומיה-היא טענה המאשימה כי לא מדובר באירוע מתוכנן, בעוד שבפסיקה שהוגשה מטעמה מדובר באירועים שיש בהם תכנון מוקדם, ריב מוקדם והגעה עם כלי תקיפה מהבית. עוד נטען כי מבלי לזלזל בנזק שנגרם למתלון, הרי שהוא לא אושפז כלל, הוא מתאר שבמהלך האירוע הוא עמד על הרגליים ונאבק עם הנאשם (עמ' 5, ש' 5; ת/25) וחזר לתפקד עוד באותו היום, באופן שמעיד על רמת התקיפה והפציעה, שהיא ברף חומרה נמוך. בנוסף, נטען שאין קביעה פוזיטיבית של בית המשפט לגבי הנזק הנפשי שנגרם למתלון לאחר מכן ולא הוגשה כל חוות דעת רפואית בנדון. נטען שהוכח שהמתלון ובתו, גרושתו של הנאשם, הגישו תלונות רבות נגד הנאשם, שנסגרו, ואף חויבו בהוצאות בשל הליכי סרק בהם נקטו. עוד נטען שגם להתנהלות רשויות אכיפת החוק יש משקל הואיל ובתיק נפלו מחדלי חקירה רבים, ובכלל זה לא נתפסה האבן, לא נתפסה החולצה שלבש הנאשם עם עיכובו, וכן לא נבדקו שרווליה. בנוסף חלק ממצלמות האבטחה לא נתפסו. הגם שמחדלים אלה לא מגיעים כדי קבלת טענה של הגנה מן הצדק וביטול כתב האישום, הרי שאמורה להיות להם השפעה לענין העונש, כפי שנקבע בע"פ 1840/16 **יהודה אדרי נ' מדינת ישראל** (1.2.17). הלכה למעשה, נטען, התיק נחקר על ידי אחיו של המתלון והמשטרה לא ביצעה פעולות חקירה מהותיות ורלוונטיות באופן הנדרש. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה עולה, לטעמו, כי בעבירה בה הורשע הנאשם מדובר על פי

רוב בנסיבות חמורות יותר, ובכלל זה ביצוע בצוותא חדא, תוך גרימת פציעות קשות יותר או דומות, כולל עבירות נלוות דוגמת איומים, תקיפה סתם ושיבוש מהלכי משפט, ובכולם נקבע מתחם ענישה המתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות. נטען שאמנם ברובם של פסקי הדין הנאשמים לקחו אחריות, אך קיים פרדוקס, לפיו מחד גיסא המחוקק לא זוקף לחובת נאשם את העובדה שבחר לנהל הליך פלילי, לא כל שכן כשמדובר בנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אך מאידך - באשר למיקום עונשו בתוך המתחם, הרי שהיעדר הודאה עומד לו לרועץ.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם המתחיל ממאסר לריצוי בעבודות שירות. את עונשו של הנאשם עתר למקם בתחתית המתחם, כאשר מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שירת בצבא שירות מלא, נישא בשנית לפני כשלושה חודשים ואב לשתי בנות. הוגשו מכתבי הערכה ותעודת הוקרה בעניינו של הנאשם (נע/1-נע/5).

דין והכרעה

5. העיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע בעת ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים

6. בבסיס מעשיו של הנאשם עומדת פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על גופו של אדם, זכותו של אדם לשלמות הגוף והגנה על הזכות לביטחון אישי, כמו גם לשקט אישי ושלווה נפש.

על התופעה הקשה שעניינה יישוב סכסוכים בכוח הזרוע כבר עמדו בתי השפט בשרשרת ארוכה של פסקי דין, ונקבע לא אחת כי בשל חומרת התופעה והצורך המידי במיגורה שומה על בית המשפט, ככלל, להעדיף את האינטרס הציבורי על פני שיקולים אישיים של הנאשם. כך, למשל, נאמר בע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' מאיר פרי זדה** (23.3.16) -

"תופעת השימוש בסכינים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, זכתה להתייחסותו החוזרת ונשנית של בית משפט זה. הובהר כי חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף... המדובר למרבה הצער בתופעה חברתית רווחת, מכוערת ומסוכנת, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מצד בתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים".

גם בע"פ 3799/14 **כאמל אבו שנב נ' מדינת ישראל** (17.8.15) נקבע -

"בית משפט זה עמד לא פעם על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לשלמות גופו... לבתי המשפט תפקיד משמעותי במאמץ החברתי למיגור נגע זה, בין היתר על ידי מסר ברור של העדר סובלנות כלפי תופעות כאלה באמצעות ענישה משמעותית

ומרתיעה, תוך מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים אל מול שיקולים אישיים".

וכן בע"פ 1892/15 אימן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (31.5.15) -

"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים 'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר".

7. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מביאה לכלל מסקנה כי מדובר בפגיעה **ברף בינוני**, זאת נוכח השימוש בנשק קר (אבן), הגם שלא נתפסה; שימוש בה במספר רב של חבטות, כ-7 חבטות; מיקום המכות, בעיקר בראשו של המתלונן כמו גם בפלג גופו העליון; וחומרת החבלות שנגרמו לו, חתכים בגולגולת, חתכים בפנים, חתך בתנוך האוזן שהודבק וחתך באוזן שנוזק לתפירה; הכל כשברקע סכסוך אישי וכספי מר וממושך בין הצדדים, כשאין לנתק את אירוע התקיפה, שכנראה לא היה בא לעולם, אלמלא אותו סכסוך אישי.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי ברקע לאירוע סכסוך אישי וכספי קשה בין הצדדים על רקע גירושי הנאשם מבתו של המתלונן. הנאשם פעל לבדו, ניצל שעת כושר בה שהה בבית אמו, הגרה בקירבת מקום למתלונן, **ידע** שהאחרון בדרכו לתפילת מנחה בבית הכנסת בצהרי השבת, **וידע** כי זו הדרך בה צועד המתלונן בכל שבת. אז התנפל עליו מאחור ובאמצעות אבן חבט בראשו ובפלג גופו העליון. בהמשך, נמלט הנאשם מהמקום בעקבות צעקותיו של המתלונן, טשטש את עקבותיו באמצעות נטילת האבן מהזירה, ומיהר לבית הכנסת בו נוהג להתפלל כאילו לא ארע דבר, ותוך שהוא מכין לעצמו טענת אליבי. על **האכזריות הרבה** בה בוצעה התקיפה הרחיב המתלונן בעדותו בפני בית המשפט, כשהוא מתאר את מבט "הרצח" בעיניו של הנאשם (עמ' 5, ש' 2-17). כאמור, באירוע נגרמו למתלונן **נזקים פיזיים** שעניינם חתכים על פני הגולגולת, המטומה בכף היד, חתכים בפנים, חתך בתנוך שמאל שהודבק וחתך בעומק 3 ס"מ באוזן ימין שנוזק לתפירה (**2/ת; 3/ת; 4/ת**; עמ' 6, ש' 17; עמ' 7, ש' 3-10) ואין לי לפקפק בדברי המתלונן שנגרמו לו גם נזקים נפשיים כמפורט בכתב האישום, תסמינים שמתיישים עם טראומה שחווה בעקבות האירוע המפחיד והמלחיץ, במהלכו נלחם על חייו תוך שהוא זב דם.

מתחם העונש ההולם

9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו, על פי רוב, עונשי מאסר לריצוי בפועל, אם כי קיימים מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

רע"פ 9094/16 **פיראס נעמי נ' מדינת ישראל** (12.4.18) - הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בפציעה בצוואת כשהעברין מזוין, ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לאחר שביחד עם שניים אחרים הגיע לבית העסק המתחרה של המתלונן דחפו לאחור, חבט בו והכה בו באגרופים, והכה בפניו באמצעות בקבוק זכוכית. נגרמו למתלונן חבלות בפניו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט

המחוזי קבע כי העונש **מקל** עם הנאשם ודחה את ערעורו. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה.

ע"פ 759/16 **תאמר ג'בארין נ' מדינת ישראל** (13.6.16) - הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שעל רקע סכסוך בין משפחות תקף את בן דודו בחפץ קשה (מפתח שבדי), הכה בו בפניו ואיים עליו ועל דודו ש"ישמיד" אותם. למתלונן נגרם שבר באף והוא נזקק לאשפוז וניתוח בהרדמה כללית. נקבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר ועל הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

ע"פ 8972/05 **יצחק חנוך מימון נ' מדינת ישראל** (22.2.06) - הנאשם הורשע בפציעה בנסיבות מחמירות לאחר שבעקבות סכסוך שכנים, שבר באמצעות מוט ברזל את גדר השכנים והכה אדם שהגיע למקום וגרם לו לסדק בידו שגובסה. נגזרו עליו 24 חודשי מאסר. ערעורו נדחה (למעט לענין הקנס).

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 47828-10-19 **מדינת ישראל נגד שוורצברג** (5.2.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעה כשהעברין מזוין, לאחר שתקף את המתלונן במוט קשיח מאחור, על רקע סכסוך בין המשפחות, חנק אותו והלם בו עם המוט בכל גופו דקות ארוכות, איים כי ירצח אותו והמשיך להלום בו גם כששכב על הרצפה זב דם. למתלונן נגרמו חבלות בראשו והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר עבר הליך שיקומי, נגזרו, בין היתר, 500 שעות של"צ ופיצוי על סך 25,000 ₪. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי החמיר עונשו ל-8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' עמרם טל** (30.6.13) - הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין, לאחר שתקף את המתלונן על ידי כך שחבט פעמיים בבקבוק בראשו עד שהבקבוק נשבר על ראש המתלונן, ובהמשך הטיח את הבקבוק השבור בפניו של המתלונן וגרם לו חתך עמוק בפניו באורך של כ-10 ס"מ ושני חתכים בזרוע ימינו, אשר הצריכו טיפול רפואי. בית משפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום ים) 9350-10-16 **מדינת ישראל נ' ידנקציו מנגיסטו** (14.6.17) - הנאשם, כבן 19, בעל עבר פלילי, הורשע בפציעה כשהעברין מזוין, לאחר שניגש לאחראי בחנות ולאחר שאמר לו כי החנות סגורה, הלך מהמקום, חזר כעבור מספר דקות התנפל עליו מאחור ודקרו בכתף עם חפץ חד. המתלונן נפצע קל, פונה לבית חולים וקיבל טיפול רפואי. התסקיר שלילי. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר וגזר עליו 25 חודשי מאסר (כמו כן, הפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר).

[כאמור, ניתן למצוא בפסיקה מקרים בהם נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואולם על פי רוב מדובר במקרים בהם נסיבות ביצוע העבירה או נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה היו קלות יותר, ובכלל זה אופי החבלות וחומרתן, עבר פלילי של נאשם, גילו, קיומו של הליך שיקומי או הודאה במסגרת הסדר טיעון].

10. לאור כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות שלפניי נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

11. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בגדי המתחם שנקבע, עליו לשקול נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

א. הנאשם כבן 43, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, שזו לו הסתבכותו היחידה עם החוק. אף בחלוף זמן רב של כ-3 שנים מאז ביצוע העבירה, לא שב להסתבך בפלילים ולא נפתחו לו תיקים נוספים. הנאשם נשוי "טרי" בשנית, אב לשתי ילדות.

ב. אסופת מכתבים ותעודות הוקרה שהוגשו מטעמו של הנאשם מעידים כי הוא מהווה דמות מוערכת ועובד מסור, והוא מתואר כאדם שקט, רגוע, נעים הליכות ואהוב על הבריות. כך עולה מתעודת הוקרה שקיבל ממפקד בית הספר לתחזוקה בצה"ל; כך עולה ממכתבו של ד"ר רון קדם, לו משמש הנאשם כמאמן כושר אישי; כך עולה ממכתבם של אמילי מנסור וטארק עבד אלחי, להם שימש מאמן כושר אישי והפך לחבר לחיים; וכך עולה ממכתבם של עו"ס יהודית קדם וד"ר קרמר (נע/1-נע/5).

ג. הגם שאין לזקוף לחובתו את ניהול ההליך, זכות יסוד הנגזרת מזכותו הבסיסית להליך משפטי הוגן, הרי שאין הנאשם זכאי להקלה בעונש, כמי שמודה ונוטל אחריות.

ד. אף לאחר מתן הכרעת הדין, ובמעמד הטיעונים לעונש, לא הביע הנאשם כל צער או חרטה על מעשיו, לא לקח אחריות עליהם ולא הביע כל אמפטיה כלפי המתלונן.

12. נוכח האמור לעיל, ומשאין בנמצא עילה לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא (מטעמי שיקום) או לחומרא (מטעמים של אינטרס ציבורי), מצאתי למקם את עונשו של הנאשם מעל לרף התחתון שבמתחם, כאשר בנסיבות הכוללות אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

13. אני גוזר, איפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת 1) בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 15.2.21.

עונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם יעוכב עד ליום 5.12.21 שעה 10:00, שאז יתייצב הנאשם לריצוי מאסרו בבית

עמוד 6

סוהר "הדרים" כשבידו תעודת זהות ועותק מגזר הדין, אם יעמוד הנאשם בתנאים הבאים:

- א. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪.
- ב. הפקדה בסך 3,000 ₪.
- ג. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ שיעמוד בתוקפו עד להתייצבות הנאשם למאסר. על הנאשם להפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 20.10.21 שעה 12:00.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ב, 19 אוקטובר 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד שלומי רותם גרינבוים, הנאשם ובא-כוחו.